

Spørgsmål nr. 2:

”Der ønskes en nærmere definition af ordet ”krænke” - jf. § 18. Idet det skal bemærkes, at definitionen i bemærkningerne på side 36 er ganske utilstrækkelig, eftersom der her henvises til ”en objektiv vurdering” som grundlag for en bestemmelse af forholdet. Men eftersom enhver vurdering er subjektiv, ønskes en præcis og derfor begrænsende bestemmelse af begrebet.”

Svar:

Som det blandt andet anføres i bemærkningerne til lovforslagets § 13, hvortil der henvises i bemærkningerne til lovforslagets § 18, er ordlyden i § 13 ændret i forhold til den gældende bestemmelse (§ 20). Det er imidlertid fortsat en betingelse for strafansvar, at handlingen eller udtalelsen er udtryk for respektstridig opførsel. Dette krav følger af, at der skal være tale om en ”krænkelse”.

I lovforslagets bemærkninger til § 13 (og i betænkningen side 382) er henvist til, at fortolkningen af ordet ”krænker” i bestemmelsen svarer til fortolkningen af ordet ”krænker” i straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelse.

Af den kommenterede straffelov 7. omarbejdede udgave (Jurist og Økonomforbundets forlag, kommenteret af Vagn Greve, Asbjørn Jensen og Gorm Toftegaard Nielsen) fremgår på side 263 om straffelovens § 232, at ”§ 232, 1 led (krænker blufærdigheden - min bemærkning), synes at betinge strafansvar af en faktisk krænkelse af nogens blufærdighed. Et sådant krav stilles imidlertid ikke i praksis, hvor bestemmelsen endog er anvendt i tilfælde, hvor en sådan effekt må anses for udelukket”.

Tilsvarende gør sig gældende i forhold til lovforslagets § 13 og § 18. Der stilles med andre ord ikke krav om, at den pågældende rent faktisk har følt sig krænket. Afgørende er derimod en almindelig objektiv bedømmelse af handlingens egnethed til at virke krænkende.

Kun grove krænkelser vil være omfattet af lovforslagets § 13 og § 18, jf. udtrykket ”groft krænkelse” i bestemmelserne.